

7. 1

IMAGO VIRI
PRVDENTIAE CIVILIS PERITISSIMI
IN VITA

VIRI
MAGNIFICI ATQVE ILLVSTRIS

XVII ✓

DOMINI
CLEMENTIS
SAMVELIS
ALIPSTORP

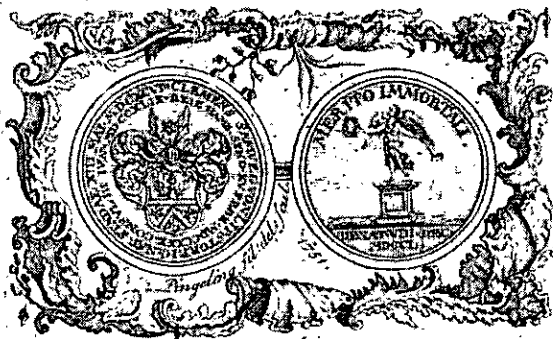
ICTI
ET
REIP. HAMBVRG. CONSVLIS
MERITISSIMI

DIE VIII. DEC. A. I. O. CIOICCL. REBVS HVMANIS EREPTI
CONSPICVA

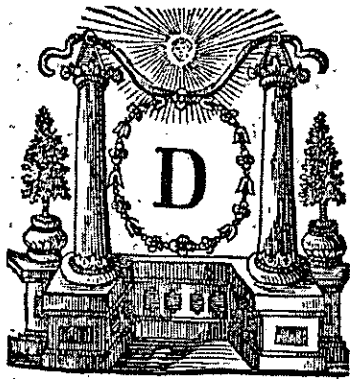
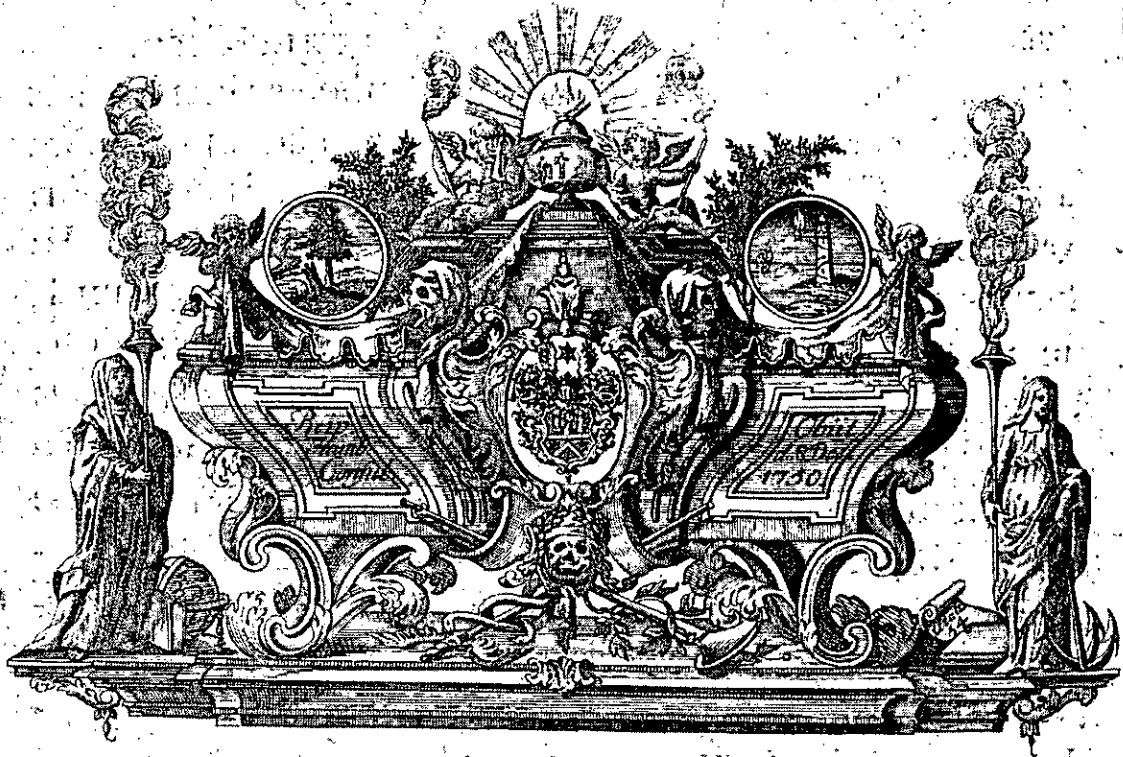
AD INSPICIENDA
TANTI VIRI IN REMPVBL. MERITA
PVBLICO NOMINE
EXPRESSA

PAVLLO SCHAFFSHAVSEN

LOG. METAPH. AC ELOQ. PROFESSORE
ET
GYMNASII H. A. RECTORE.



HAMBVRGI
LITTERIS CONRADI KÖNIGII, AMPL. SENATVS GYMNASII ET SCHOLAE TYPOGRAPHI. MDCCLII.



Duae sunt virtutes, iis imprimis, qui in
 administratione reipublicae versantur,
 summam conciliantes auctoritatem
 maximumque decus, fides atque pru-
 dentia : quarum altera ciuitates atque
 reipublicae fundantur consocianturue ; altera consociata-
 rum dignitas amplificatur, defenditur, exornatur. Bene
 enim, nec sine ratione, eandem rerumpublicarum, ac cor-
 porum, illorum, quae membris constant a se inuicem
 diuersis, quorum quodlibet ad singulare praestandum offi-
 cium aptum est, esse conditionem, monent Sapientes.
 Quemadmodum enim haec, nisi ossibus, ad artus finien-
 dos

dos accommodatis, cohaerent, nullam haberent firmitatem, sed dissoluta collaberentur: ita respúblicae, fide, maximo illo omnis societatis ac consensionis vinculo, aut neglecta aut mutata, vacillant, ruunt, euertuntur; ista autem praestita ac seruata continentur illae, suisque viribus validae euadunt, sibi auctoritatem comparant. Et sicuti muscoli, carnosae illae corporis partes, neruis iuncti ac contexti, ossa quum vestiunt et exornant, tum quoque apte eadem tegendo impediunt, ne adeo facile laedi aut frangi illa possint, totumque corpus mobile, et ad animales illos motus perficiendos habile reddunt: ita quoque prudentia, illa rerum agendarum cauta moderatrix, praesentia iuste ordinando, futura sollicitè praeuidento, praeterita iucunde partim, partim timide recordando, ciuitates atque respúblicas non a vi solum externa, hostiumque insidiis cauere sibi docet; sed id quoque praestat, ne ciuilibus discordiis diffidiisque intestinis diuisae corruant; hominesque adeo, salutis viribus communibus promouendae causa in vnã coactos societatem, cautos, consentientes, modestos, mites, humanos, et de ipsa salute curanda quam maxime sollicitos reddit, sicque rerumpublicarum auctoritatem amplificat, dignitatem tuetur, decus sustinet. Quae quidem cum fide et prudentia coniuncta esse commoda, nullasque decoribus istis orbatas stare posse respúblicas, earum edocemur rerumpublicarum exemplis, quae vel hostium vi incautae fuerunt oppressae, vel diffidiis motibusque intestinis turbatae ac distractae sibi ipsis perniciem ac ruinam contraxerunt. Quo magis igitur certiusque rerumpublicarum salus ac felicitas eorum nititur ac seruatur virorum fide et prudentia, quorum illae consiliis reguntur; eo maiori profecto amore, cultu, veneratione prosequendi sunt, qui praestantissimis illis generique humano quam maxime salutaribus eminent virtutibus, eoque acriori contentione optandum est ciuibus, vt tantorum virorum prouida cura, saluberrimisque consiliis frui sibi quam

quàm diutissime liceat. Hisce enim faluis sua de salute dubitare vix possunt ciues.

Quod si igitur adeo arcto vinculo cum fide ac prudentia Magistratum coniuncta est ciuium salus; nos profecto beatissimos iure meritoque putamus, quibus inde a constitutione reipublicae nostrae ii praefuerunt viri, in quibus non illae solum, sed omnes, quae homines vllò demum ornare modo possunt, exsplenduere virtutes. Ea enim profecto gloria apud exteros quoque illustre est Hamburgum, quod ab iis regatur viris, qui ciuium commoda atque felicitatem consiliis optimis, curaque fidei ac circumspeditionis plena non defendunt solum ac tuentur, sed augent quoque, euehunt, extollunt, insigneque praebent regendarum rerum publicarum exemplum. Hisce praestantissimis viris iure quodam suo adiungendum esse Virum Magnificum atque Illustrem, CLEMENTEM SAMVELEM A LIPSTORP, I. V. L. et Reipublicae nostrae Consulem longe meritissimum, neminem certe, nisi patriae oblitum, fugere potest. Ita enim Is studio, cura, diligentia ciuitatem nostram adiuuit, eiusque felicitatem auxit, vt meritorum eius gloriam nulla vnquam temporum siue inuidia siue vetustas sit obscuratura. Vtinam vero prouida ista Tanti Viri pro patriae salute adhuc frui nobis liceret cura; vtinam consiliis eius sapientissimis adhuc vti nobis concederetur. Ast eheu! omnibus istis bonis priuatos orbatosque nos, anxie eadem quaeritantes, tristes sentimus. Nostis enim, ciues! nec sine acerbissimo luctu ac dolore recordamini, Summum LIPSTORPIVM, Virum, in quo omnes, quae hominem ciuilem et decent et ornant, artes ac virtutes arctissimo erant vinculo copulatae, sub finem anni superioris duro fati decreto a nobis patriaque communi esse auulsum. Quid autem communi hoc in luctu ad nostram Tanto Consuli testandam pietatem dignius, quid iustius est, quam vt summa, quibus sibi nos deuinxit merita, non tacita tantum mente recolamus,

B sed

sed eadem posteris quoque tradere, atque in imagine delineata iisdem spectanda proponere contendamus? Quod, quum in hac scriptione a me perageretur, vehementissime vellem, ut iustam atque ad viuum expressam LIPSTORPII imaginem effingere, vobisque repraesentare possem. Sed tantae sunt huius Viri virtutes, adeo excelsae eius laudes, tam singularia eius decora, ut non nisi a Cicerone LIPSTORPII, Ciceronis similis, imago plene duci et formari queat. Mihi igitur LIPSTORPII vitam enarraturo, atque ita exposituro, ut illustres LIPSTORPII virtutes, insigniaque in vniuersam ciuitatem merita quam clarissime conspiciantur, ignoscent lectores, si ipsam illorum imaginem adumbrem potius quam accurate exprimam. Quis enim digne exprimere Ciceronem valet?

Gens LIPSTORPIA iam a ducentis inde annis et generis nobilitate, et viris in omni scientiarum genere celebribus inclita est. Primam fortunarum suarum sedem habuit Lubecae, vbi A. MDLXV natus est HERMANNVS LIPSTORP, Consulis nostri Abauus. Hic Pastoris ad D. Petri aedem dicta in vrbe munus sustinuit, annoque MDCX e vita excessit. Duos is tulit ex vxore filios, DANIELEM et HERMANNVM, e quibus hic caelebs mortuus est, ille autem, Nostri Proauus, Lubecae A. MDC natus, Pastoris ad aedem cathedralem, et Reuer. Ministerii Senioris dignitate conspicuus fuit. Id quod declarat monumentum, ei A. MDCLXXIX vita functo, in ea, quam et doctrina et facundia ornauerat, aede positum. Habuit DANIEL itidem duos ex vxore filios, DANIELEM, paterni nominis haeredem, et CHRISTOPHORVM, Nostri Auum. Ille, A. MDCXXXI natus Iurium studio vacauit, summis in illa scientia honoribus ornatus. Ob egregiam iuris peritiam Vpsaliam is, ad ius publice docendum, est vocatus; quo autem munere se postea sponte abdicauit, patriamque reuersus, priuatus homo A. MDCLXXXIV est extinctus. Fuit is quoque duorum filiorum Pater, DANIELIS, Vpsaliae
liae

sed eadem posteris quoque tradere, atque in imagine delineata iisdem spectanda proponere contendamus? Quod, quum in hac scriptione a me peragetur, vehementissime vellem, ut iustam atque ad viuum expressam LIPSTORPII imaginem effingere, vobisque repraesentare possem. Sed tantae sunt huius Viri virtutes, adeo excelsae eius laudes, tam singularia eius decora, ut non nisi a Cicerone LIPSTORPII, Ciceronis similis, imago plene duci et formari queat. Mihi igitur LIPSTORPII vitam enarraturo, atque ita exposituro, ut illustres LIPSTORPII virtutes, insigniaque in vniuersam ciuitatem merita quam clarissime conspiciantur, ignoscent lectores, si ipsam illorum imaginem adumbrem potius quam accurate exprimam. Quis enim digne exprimere Ciceronem valet?

Gens LIPSTORPIA iam a ducentis inde annis et generis nobilitate, et viris in omni scientiarum genere celebribus inclita est. Primam fortunarum suarum sedem habuit Lubecae, vbi A. MDLXV natus est HERMANNVS LIPSTORP, Consulis nostri Abauus. Hic Pastoris ad D. Petri aedem dicta in vrbe munus sustinuit, annoque MDCX e vita excessit. Duos is tulit ex vxore filios, DANIELEM et HERMANNVM, e quibus hic caelebs mortuus est, ille autem, Nostri Proauus, Lubecae A. MDC natus, Pastoris ad aedem cathedralem, et Reuer. Ministerii Senioris dignitate conspicuus fuit. Id quod declarat monumentum, ei A. MDCLXXIX vita functo, in ea, quam et doctrina et facundia ornauerat, aede positum. Habuit DANIEL itidem duos ex vxore filios, DANIELEM, paterni nominis haeredem, et CHRISTOPHORVM, Nostri Auum. Ille, A. MDCXXXI natus Iurium studio vacauit, summis in illa scientia honoribus ornatus. Ob egregiam iuris peritiam Vpsaliam is, ad ius publice docendum, est vocatus; quo autem munere se postea sponte abdicauit, patriamque reuersus, priuatus homo A. MDCLXXXIV est extinctus. Fuit is quoque duorum filiorum Pater, DANIELIS, Vpsaliae

sed eadem posteris quoque tradere, atque in imagine delineata iisdem spectanda proponere contendamus? Quod, quum in hac scriptione a me perageretur, vehementissime vellem, ut iustam atque ad viuum expressam LIPSTORPII imaginem effingere, vobisque repraesentare possem. Sed tantae sunt huius Viri virtutes, adeo excelsae eius laudes, tam singularia eius decora, ut non nisi a Cicerone LIPSTORPII, Ciceronis similis, imago plene duci et formari queat. Mihi igitur LIPSTORPII vitam enarraturo, atque ita exposituro, ut illustres LIPSTORPII virtutes, insigniaque in vniuersam ciuitatem merita quam clarissime conspiciantur, ignoscent lectores, si ipsam illorum imaginem adumbrem potius quam accurate exprimam. Quis enim digne exprimere Ciceronem valet?

Gens LIPSTORPIA iam a ducentis inde annis et generis nobilitate, et viris in omni scientiarum genere celebribus inclita est. Primam fortunarum suarum sedem habuit Lubecae, vbi A. MDLXV natus est HERMANNVS LIPSTORP, Consulis nostri Abauus. Hic Pastoris ad D. Petri aedem dicta in vrbe munus sustinuit, annoque MDCX e vita excessit. Duos is tulit ex vxore filios, DANIELEM et HERMANNVM, e quibus hic caelebs mortuus est, ille autem, Nostri Proauus, Lubecae A. MDC natus, Pastoris ad aedem cathedralem, et Reuer. Ministerii Senioris dignitate conspicuus fuit. Id quod declarat monumentum, ei A. MDCLXXIX vita functo, in ea, quam et doctrina et facundia ornauerat, aede positum. Habuit DANIEL itidem duos ex vxore filios, DANIELEM, paterni nominis haeredem, et CHRISTOPHORVM, Nostri Auum. Ille, A. MDCXXXI natus Iurium studio vacauit, summis in illa scientia honoribus ornatus. Ob egregiam iuris peritiam Vpsaliam is, ad ius publice docendum, est vocatus; quo autem munere se postea sponte abdicauit, patriamque reuersus, priuatus homo A. MDCLXXXIV est extinctus. Fuit is quoque duorum filiorum Pater, DANIELIS, Vpsaliae
liae

liae MDCLXIV nati, Bremaeque, vbi scholae publicae praefuit, A. MDCXCV mortui; et HEINRICI, MDCLXVI in lucem editi, ac Lubecae, vbi Doctoris Medicinae titulo ornatus, artem suam feliciter exercuit, MDCCI mortui: CHRISTOPHORVS, A. MDCXXXIV natus, primus, quantum constat, e gente sua fuit, qui arti se addixit salutari. Quam tanta cum laude addidicit, eandemque, Doctoris insignibus ornatus, in patria exercuit, vt, fama nominis eius Stadam perlata, ad sustinendum medici ciuitatis ordinarii, quem Physicum dicunt, munus eo euocaretur. Quo autem deposito, Hamburgum concessit, artemque suam ibi professus A. MDCXC e vita migravit facilem sortitus exitum. In matrimonium duxerat CHRISTOPHORVS ANNAM MARIAM REISERIAM, VINCENTII MOLLERI, Consulis de Republica nostra optime meriti, Neptem, vt adeo ab auia Consul noster cognatione attigerit nobilem gentem MOLLERIAM: Ex hac vxore suscepit CHRISTOPHORVS vnicum filium, GVSTAVVM DANIELEM, CLEMENTIS SAMVELIS Parentem. Natus is est Stadae A. MDCLXIV, paternisque vestigiis insistens arti medicae operam dedit; in qua quidem tantos fecit progressus, vt non solum summis in eadem honoribus fuerit ornatus, sed dignus quoque iudicatus, cui munus medici prouincialis et ciuitatis ordinarii, vt et praesidii Stadenfis concrederetur. Tres is habuit vxores, et ex singulis liberos. Quam secundo loco duxit, CATHARINA HEDEWIG, ex equestri illa DE KATTEN gente, quae quidem iam inde a saeculo decimo quarto in Ducatibus Bremensi atque Verdensi floruit, multisque egregiis factis suum nobilitauit genus, fuit oriunda. Ex hac igitur vxore genitus est A. MDCXCVI, d. XIII Maii, pie defunctus Consul noster, CLEMENS SAMVEL; cuius Pater, meritis annisque grauis, fructuque educationis, in educando filio feliciter collocatae, exhilaratus, A. MDCCXXXIX cum vita mortem commutauit.

Adeo

Adeo praeclaris Maioribus ortus LIPSTORPIVS
Cōsul, virtutes ab iis sibi traditas et laudabiliter imitatus
est, et feliciter expressit. Ea est plantarum generosarum
indoles, vt, tenerae licet adhuc, tamen qui de iis sperandi
sint fructus dulces mitesque, mature iam significant.
Noster quum esset praeclaris ornatus ingenii dotibus, puer
iam ea dedit elegantis ingenii specimina, quae aliquid magni
atque excelsi portendebant. Quare, vt illas ingenii dotes
foueret coleretque prudens Pater, CLEMENTEM SAMVELEM,
delicium suum, vna cum CHRISTOPHORO fratre, natu maiore,
(qui apud nos hodieque spartam Medici primarii magna
cum artis felicitate et nominis celebritate gerit, raro duo-
rum fratrum exemplo, quorum vterque, in republica non
patria, in summum, quod per suum quisque studiorum
genus conscendere poterat, fastigium euectus est) illico
priuatim formandum tradidit magistris, quos quidem lice-
bat quam lectissimos aptissimosque nancisci. Erat in his
N. Buschius, Luneburgensis, postmodum Neuhusii in terra
Kedingensi sacro ministerio admotus, vir egregie doctus,
et tractandae pueritiae artifex non solers magis quam fide-
lis, qui teneris Nostri annis manum formatricem domi
ea dexteritate adhibuit, vt non dubitaret Pater, vtrumque
Filium in celebre illud, quod Stadae est, Gymnasium mit-
tere. Quod factum A. MDCCIX, d. IV. Iul. locusque
non annis, sed meritis datus est in coetu, qui proximus
erat supremo. Regebatur illustris Schola eo tempore
a Viro Celeberrimo, *Michaele Richey*, qui iam nostro in
Gymnasio Historiam atque graecas Litteras cum summa
Nominis celebritate docet; cui nos Viro pares animi viri-
bus corporis vires, meritisque aequalem annorum seriem
ex animo appreciamur. Is Vir acutissimus quemadmodum
de iuuenum dotibus animorumque indole quam accura-
tissime iudicare valet; ita quoque, quam primum LIP-
STORPIVS fidei eius erat traditus, statim in adolescentem
eam sensit inesse indolem, quae, si excitetur, nutriatur,
recte-

recteque expoliatur, multis aliquando vsui esse posset. Scio, *Richeium*, quum tanta deinceps laudum ac honorum incrementa in LIPSTORPIO suo laetus videret, saepe fassum esse, id se augurium dudum ex prima Eius aetate cepisse, quae tanto gressu ad doctrinam et gloriam contenderit, vt non diligentia solum et modestia, sed ingenii quoque maturitate et humaniorum litterarum scientia, duodecennis licet, cum condiscipulis vltra annum aetatis vicefimam longe prosectis de palma potuerit certare: paucos sane sibi obuuisse, qui tanta sua praestantia mererentur ad ingenia praecocia et plane diuina rescribi. Quapropter idem non solum amore prorsus singulari in discipulum ferebatur, sed discipulus contra praepceptorem parentis instar amabat, colebat, venerabatur, eiusque institutione ac praepceptis, vti doctissimis, ita saluberrimis, cum fructu vtebatur. Sed quemadmodum haec est felicitatis, qua nos mortales fruimur, conditio, vt, quum summa eadem fruimur, nobis nec opinantibus subtrahere sese fugamque minari audaciter haud raro videatur; ita LIPSTORPIVS hanc fortunae, minus stabili, nec continuo manentis, conditionem adolescens iam est expertus. Grauiissimo tum affigebantur bello terrae ad Septentrionem vergentes, quod in Ducatum Bremensem atque Verdensum detrusum maximis eam regionem incommodis vexabat; Stadaque, principalis illius regionis vrbs, munitionibus operibusque septa, obsidionis, qua deinde pressa est, metu iam tum concutiebatur. Quo metu quum Musae, illae pacis alumnae, essent perterritae, in Gymnasio, alumnis distractis, lectiones cum fructu haberi non poterant. Quam vehementer LIPSTORPIVS, summo flagrans ardore litteras non superficialiter, sed solide addiscendi, hac ipsa re commotus fuerit, haud difficile iudicatu est. Sicuti autem non semper infesta est, quae nobis ita videtur, fortuna; ita eadem, quae aufugisse iudicabatur, mox laetior Nostro rediit. Obtinuerat enim precibus suis a blando patre
 C filius,